

Sygn. akt II Cz 164/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. z/s w K.

przeciwko dłużnikowi D. A.

w sprawie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu z dnia 21 stycznia 2014 r.

w przedmiocie wniosku dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych

w przedmiocie zażalenia dłużnika D. A.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 5 marca 2014 r., sygn. akt I Co 243/14

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 164/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek dłużnika D. A. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł dłużnik D. A. domagając się jego uchylecia w całości. W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż w obliczu zakończenia prowadzenia działalności przez wierzyciela nie miał on obowiązku czynić oszczędności celem obrony własnych interesów w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego. Skarżący podniósł również, że od 2 lat uzyskuje miesięczny dochód w niewielkiej wysokości tj. w 2012 r. około 250 zł miesięcznie a w 2013 r. kwotę 333, 60 zł miesięcznie. Z tej przyczyny nie jest w stanie ponieść opłaty od skargi na czynność komornika w kwocie 100 zł. Uzyskiwana kwota dochodu nie pozwala na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb oraz małoletniego syna, którego ma na utrzymaniu. Poza tym z uwagi na szereg toczących się przeciwko dłużnikowi postępowań egzekucyjnych nie posiada on żadnych środków finansowych a jego matka uzyskująca stały dochód nie ma obowiązku finansowania życia syna.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty skarżącego oraz uzasadnienie orzeczenia Sądu Rejonowego a także dokumenty załączone do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i do zażalenia wskazać należy, iż powód w swoim oświadczeniu o majątku dochodach i źródłach utrzymania wskazał, iż nie ponosi żadnych kosztów utrzymania swojego miejsca zamieszkania, albowiem koszty te ponosi jego matka, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe (k. 27v). W rozpoznawanym zażaleniu skarżący wskazał z kolei, iż ponosi koszty „czynszu, energii elektrycznej, gazu itp.”.

W obliczu tak różnych twierdzeń dłużnika wskazać należy, iż jego argumenty dotyczące wydatków podniesione w zażaleniu uznać należało za niewiarygodne i formułowane jedynie na potrzeby postępowania zażaleniowego.

Podkreślenia nadto wymaga, iż z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, iż dłużnik osiąga dochód w znacznej wysokości. Z zeznania podatkowego PIT za rok 2012 r. wynika jasno, iż uzyskał on przychód w łącznej kwocie 63.559,51 zł a jedynie możliwość odliczenia kosztów uzyskania przychodu w łącznej kwocie 60.555,86 zł spowodowała, iż dochód netto wyniósł deklarowaną przez skarżącego nie wysoką kwotę miesięczną. Również z dokumentu księgowego załączonego do zażalenia wynika, że wbrew temu co twierdzi skarżący, w 2014 r. uzyskał on przychód w kwocie 5.485 zł. W tych okolicznościach niewiarygodnym jest twierdzenie skarżącego podniesione w zażaleniu, iż nie uzyskał on w roku 2014 r. żadnego dochodu.

Podkreślenia wymaga, iż w okolicznościach niniejszej sprawy możliwość odliczenia kosztów uzyskania przychodu ma znaczenie dla celów podatkowych czy egzekucyjnych, jednak z całą pewnością wykazywana w ten sposób strata księgowa nie przesądza o rzeczywistej niemożności poniesienia kosztów sądowych nawet w najniższej wysokości. W niniejszej sprawie opłata od skargi na czynność komornika wynosi 100 zł.

Skarżący, mimo, że prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria (...) i wspólnicy, a zatem jest profesjonalistą, wydaje się nie zauważać, że postępowanie cywilne ze swej natury ma charakter odpłatny, a instytucja zwolnienia od kosztów sądowych została przez ustawodawcę wprowadzona na zasadzie wyjątku i ma jedynie zastosowanie w razie wykazania całkowitej niemożności poniesienia kosztów sądowych, czego w przedmiotowej sprawie dłużnik nie uczynił. W tych okolicznościach wskazać należy, że w obliczu posiadania przez niego przychodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, która z natury rzeczy musi stanowić jego źródło utrzymania, skoro jest kontynuowana mimo co najmniej dwuletniego wykazywania strat z tego tytułu, Skarb Państwa nie może ponosić opłat związanych z wszczętym przez dłużnika postępowaniem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.